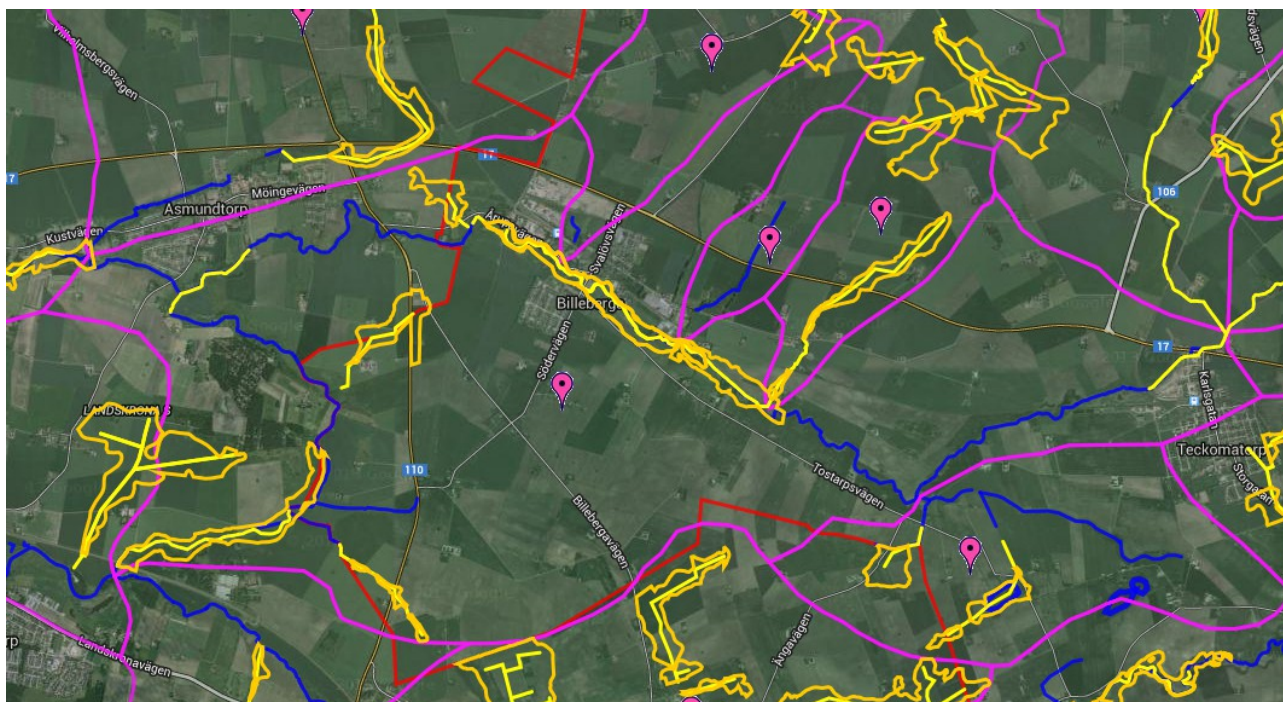

Braån direkt, E8

16/12/2014

Braån direkt, det stora området på kartan

ID	E8
Namn	Braån direkt
Åker (ha)	2 710
Åker (%)	94
Bebyggt (ha)	80
Bebyggt (%)	3
Övrigt (ha)	90
Övrigt (%)	3
Total area (ha)	2 880
Vattendrag (m)	18 000
Vattendrag (m/ha)	6
Kulverterat (m)	4 200
Kulverterat (m/ha)	1
Markläckage N (ton/år)	83
Markläckage P (kg/år)	966
Infiltrationskänslig jord (ha)	0
Infiltrationskänslig jord (%)	0
Erosionsrisk	ja
Dagvattenutsläpp (antal)	8
Enskilda avlopp (antal byar)	1

Braån vid Tågerup

Beskrivning av området

Området som har indelats i fyra delområden a-d utgörs av Braåns dalgång mellan Häljarpsvåtmarken och Munkebäck som med undantag för en liten ohävdad samfällighet (delområde c) består av ett sammanhängande stråk betesmarker. Topografin i området karakteriseras av branta och höga slänter på västra sidan om ån som planar ut och bildar ett flackt parti närmast vattendraget. I den sydligaste delen, delområde a, är dock den västra branten något flackare och inte fullt så hög. På den östra sidan är åslänten till största delen jämnare och mera svagt sluttande. Friska jordar dominerar i området men allt ifrån torra till blöta förhållanden förekommer inom mindre ytor. Träd och buskar saknas med undantag för en rad gamla, mycket grova, hamlade vitpilar längs ån i delområde d. Fältskiktet i delområdena a och d är tydligt gödselpåverkat, i synnerhet på de flacka partierna närmast ån, och vanliga växtarter är bland andra hundäxing, timotej, maskros, brännässla, tistlar och skräppor samt, på fuktigare mark, tuvtåtel, revsmörblomma och vecketåg. I östra delen av delområde a och i den branta västslänten i delområde d förekommer fläckvis en något rikare vegetation med arter som rödven, gullhavre, höstfibbla, gulvial och liten blålocka. Delområde c som är ohävdad och under igenväxning är tätt bevuxet med omkring halvannan meter höga bälten av foderlosta, brännässla, hundkåx, sträv kardvädd med flera. Delområde b har en med övriga delområden snarlik topografi med en brant och hög slänt i den västra delen som mot öster planar ut till ett helt slätt parti närmast Braån som rinner fram i områdets östra kant. Ungefär mitt på det plana partiet går kommungränsen mellan Landskrona och Svalöv i nord-sydlig riktning. Den östra delen, som tillhör Svalövs kommun, brukas som åker medan området på landskronasidan utgörs av betesmark. Markfuktigheten är mycket varierande och växlar fläckvis mellan allt ifrån torra till blöta förhållanden. I branten och vid foten av denna finns flera små silkärspartier där rörligt grundvatten tränger fram i markytan. Beträffande vegetationen i fältskiktet skiljer sig dock delområde d avsevärt från övriga delområden. Floran i sluttningen är mycket artrik sannolikt på grund av att den branta lutningen omöjliggjort gödsling och att detta parti inte översvämmas vid högvattenflöden i ån vilket också innebär en betydande gödsling av marken. Artsammansättningen växlar med fuktigheten och flera olika vegetationstyper förekommer inom ett mycket begränsat område. Några mindre delar av backen hyser en torrängsvegetation och här förekommer bland annat blodnäva och brudbröd. Andra vanliga arter på de torra till friska partierna är puktörne, darrgräs, gulmåra, samt rödven och på fuktigare mark växer bland annat näbbstarr, kärrsälting och plattsäv. Vissa av de små silkärren är helt täckta med högvuxna starrarter medan andra har en mera varierad vegetation av bland annat kabbleka, tiggarranunkel och kärrstjärnblomma. I ett av silkärren förekommer även tuvstarr samt orkidén ängsnycklar. Nere på det plana, betade partiet är däremot vegetationen betydligt mera artfattig och delvis gödselpåverkad. Längs åns kanter växer ett högvuxet bälte av foderlosta, jättegröe, vass, sträv kardvädd med mera.

Potential, naturvård och rekreation

Befintliga värden: Mycket höga naturvärden. Skyddsstatus: Ingår i område av riksintresse för naturvärden. Strandskydd råder. Hela området under senare år omfattats av NOLA-avtal. Detta har nu upphört men istället har ägarna ansökt om EU-bidrag. Föreslaget som naturvårdsområde i naturvårdsplanen för M-län från 1975.

Vegetationstyp/er: Gräsmark (torräng, friskäng, fuktäng), silkärr.

Potentiella värden: Särskilt höga rekreationsvärden. Hela området har mycket höga skönhetsvärden och har ett stort potentiellt rekreationsvärde som en del i ett sammanhängande strövstråk längs ån mellan Häljarp och Asmundtorp. För närvarande är dock området tämligen svårtillgängligt och kan endast nås via Österfäladsvägens förlängning som leder fram till delområde b. I sydväst är området dessutom avskuret från Häljarpsvåtmarken av järnvägen. Däremot är framkomligheten inom området god med undantag för delområde c samt för att stängselövergångar saknas. Det finns heller inga möjligheter att korsa ån med undantag för en bro till en privat markväg inom delområde a.

Åtgärder, naturvård och rekreation

Betet bör fortsätta i sin nuvarande omfattning och gödsling av marken bör undvikas. Dessa skötselåtgärder är framför allt viktiga i delområde b vars värdefulla flora snabbt skulle försvinna om betet upphörde och/eller området gödslades. I detta delområde bör dessutom betesintensiteten ökas något så att vegetationen är ordentligt nedbetad även i de fuktiga områdena vid betesperiodens slut. Även den plana delen av betesmarken i delområde b, som i och för sig hyser en trivial flora, bör hållas ogödslad eftersom djuren med tiden sprider näringen över hela området. Detta genom att främst beta av den frodiga vegetationen i den gödslade delen och sedan lämna sin spillning på mindre attraktiva betespartier som därmed utsätts för indirekt gödsling.

För att skapa möjligheter att promenera till fots mellan Häljarp och Asmundtorp utan att behöva gå längs bilvägen kan en vandringsled anläggas längs ån mellan dessa orter till exempel enligt förslag i karta 8. En sådan led skulle lämpa sig väl eftersom dalgången på denna sträcka är mycket vacker och till största delen består av redan nu lättframkomliga betesmarker vilket innebär att endast en mindre arbetsinsats krävs för att iordningställa leden. Vidare behöver inga nämnvärda arealer åkermark tas i besittning. Dalgångens topografi döljer dessutom förbipasserande människor för boende längs ån som därmed inte behöver uppleva någon störning i form av ökad insyn eller dylikt. Längs leden anlägges sedan stängselövergångar och spångar där så behövs. Vidare måste passage av järnvägen norr om Häljarpsvåtmarken möjliggöras. Detta kan eventuellt ske genom någon typ av spång under bron. Möjligheten till passage bör även beaktas vid om-/utbyggandet av järnvägsbron i samband med dragningen av västkustbanan. En led skulle innebära en avsevärd förhöjning av områdets rekreativvärden och även innebära att allmänhetens tillgång till fina naturområden i trakten förbättras betydligt. En förutsättning för att anlägga en sådan led igenom område 2.1 är dock att den även fortsätter genom område 2.2 (se detta) så att ett sammanhängande stråk bildas.

Braån vid Tågerup – Munkebäck

Beskrivning

Området som har indelats i fyra delområden a-d utgörs av Braåns dalgång mellan Häljarpsvåtmarken och Munkebäck (se karta 8) som med undantag för en liten ohävdad samfällighet (delområde c) består av ett sammanhängande stråk betesmarker. Topografin i området karakteriseras av branta och höga slänter på västra sidan om ån som planar ut och bildar ett flackt parti närmast vattendraget. I den sydligaste delen, delområde a, är dock den västra branten något flackare och inte fullt så hög. På den östra sidan är åslänten till största delen jämnare och mera svagt sluttande. Friska jordar dominerar i området men allt ifrån torra till blöta förhållanden förekommer inom mindre ytor. Träd och buskar saknas med undantag för en rad gamla, mycket grova, hamlade vitpilar längs ån i delområde d.

Fältskiktet i delområdena a och d är tydligt gödselpåverkat, i synnerhet på de flacka partierna närmast ån, och vanliga växtarter är bland andra hundäxing, timotej, maskros, brännässla, tistlar och skräppor samt, på fuktigare mark, tuvtåtel, revsmörblomma och vekeå. I östra delen av delområde a och i den branta västslänten i delområde d förekommer fläckvis en något rikare vegetation med arter som rödven, gullhavre, höstfibbla, gulvial och liten blålocka. Delområde c som är ohävdad och under igenväxning är tätt bevuxet med omkring halvannan meter höga bälten av foderlösa, brännässla, hundkäx, sträv kardvädd med flera.

Delområde b har en med övriga delområden snarlik topografi med en brant och hög slänt i den västra delen som mot öster planar ut till ett helt slätt parti närmast Braån som rinner fram i områdets östra kant. Ungefär mitt på det plana partiet går kommungränsen mellan Landskrona och Svalöv i nord-sydlig riktning. Den östra delen, som tillhör Svalövs kommun, brukas som åker medan området på landskronasidan utgörs av betesmark. Markfuktigheten är mycket varierande och växlar fläckvis mellan allt ifrån torra till blöta förhållanden. I branten och vid foten av denna finns flera små silkärspartier där rörligt grundvatten tränger fram i markytan.

Beträffande vegetationen i fältskiktet skiljer sig dock delområde d avsevärt från övriga delområden. Floran i slutningen är mycket artrik sannolikt på grund av att den branta lutningen omöjliggjort gödsling och att detta parti inte översvämmas vid högvattenflöden i ån vilket också innebär en betydande gödsling av marken. Artsammansättningen växlar med fuktigheten och flera olika vegetationstyper förekommer inom ett mycket begränsat område.

Några mindre delar av backen hyser en torrängsvegetation och här förekommer bland annat blodnäva och brudbröd. Andra vanliga arter på de torra till friska partierna är puktörne, darrgräs, gulmåra, samt rödven och på fuktigare mark växer bland annat näbbstarr, kärrsälting och plattsäv. Vissa av de små silkärren är helt täckta med högvuxna starrarter medan andra har en mera varierad vegetation av bland annat kabbleka, tiggarranunkel och kärrstjärnblomma. I ett av silkärren förekommer även tuvstarr samt orkidén ängsnycklar. Nere på det plana, betade partiet är däremot vegetationen betydligt mera artfattig och delvis gödselpåverkad. Längs åns kanter växer ett högvuxet bälte av foderlosta, jättegröe, vass, sträv kardvädd med mera.

Potential, naturvård och rekreation

Naturvärden är höga och landskapsbilden mycket vacker. Betertrycket kan öka, särskilt på den södra sidan. Där finns också potential till att skapa våtmarker eller återställa åns forna lopp. Det bör även finnas möjlighet att partier av ån kan tillåtas att meandra.

Potentiella värden: Särskilt höga rekreativvärden. Hela området har mycket höga skönhetsvärden och har ett stort potentiellt rekreativvärde som en del i ett sammanhängande strövstråk längs ån mellan Häljarp och Asmundtorp. För närvarande är dock området tämligen svårtillgängligt och kan endast nås via Österfäladsvägens förlängning som leder fram till delområde b. I sydväst är området dessutom avskuret från Häljarpsvåtmarken av järnvägen. Däremot är framkomligheten inom området god med undantag för delområde c samt för att stängselövergångar saknas. Det finns heller inga möjligheter att korsa ån med undantag för en bro till en privat markväg inom delområde a. Det bör vara möjligt att skapa ett promenatstråk från Häljarps hållplats under järnvägen (via gamla bron) och bort mot Munkebäck.

Åtgärder, naturvård och rekreation

Betet bör fortsätta i sin nuvarande omfattning och gödsling av marken bör undvikas. Dessa skötselåtgärder är framför allt viktiga i delområde b vars värdefulla flora snabbt skulle försvinna om betet upphörde och/eller området gödslades. I detta delområde bör dessutom betesintensiteten ökas något så att vegetationen är ordentligt nedbetad även i de fuktiga områdena vid betesperiodens slut. Även den plana delen av betesmarken i delområde b, som i och för sig hyser en trivial flora, bör hållas ogödslad eftersom djuren med tiden sprider näringen över hela området. Detta genom att främst beta av den frodiga vegetationen i den gödslade delen och sedan lämna sin spillning på mindre attraktiva betespartier som därmed utsätts för indirekt gödsling. Utreda möjligheterna till våtmarker och återställande av åns forna lopp. Möjlighet till så kallad ranchdrift bör beaktas.

Det bör vara möjligt att skapa ett promenatstråk från Häljarps hållplats under järnvägen (via gamla bron) och bort mot Munkebäck.

Betesmark, Braån Munkebäck - Asmundtorp

Beskrivning

Dalgången är framträdande och mycket vacker. Den är dock mestadels ohävdad och stadd i igenväxning. På Svalövssidan finns områden som svämas över varje år. Bitvis är det svårt att ta sig fram. Inga högre floravärden finns. Nära Asmundtorps rinner Hörstadsbäcken ut i Braån. Söder om Asundtorp rinner Braån genom ett gammalt tegelbruksområde med dammar och sen förbi

Rönneberga hembygdsgård. Tegelbruksområdet består av vildvuxen med höga träd. Mycket omväxlande natur

Potential, naturvård och rekreation

Befintliga värden: Mycket vacker landskapsbild. Rik småfågelsfauna i tegelbruksområdet. Mycket stor

Åtgärder

Området bör hävdas så att det öppna landskapet kan behållas. Fladdermusholkar och möjligtvis åtgärd för kungsfiskare i branterna ö om Hembygdsgården. Anläggande av stigar och öppethållande av landskapet.

Asmundtorp Billeberga

Beskrivning

Braån rinner fram genom en grund dalgång där det finns m eller mindre hävdade betesmarker.

Potential, naturvård respektive rekreation

Måttliga värden

Måttlig

Åtgärder

Betet bör fortsätta eller de öppna markerna hållas öppna på annat sätt. Möjligt gångstråk till Billeberga men flera svåra passager.

Turenäs till Billeberga (vägbro mot Södra Möinge)

Beskrivning

Ån är mer eller mindre uträtad längs denna sträcka. Skyddszoner finns anlagda. Sträckan ligger i intensiv jordbruksbygd och längs stora delar av ån finns Salixodlingar. Inom Billeberga samhälle gränsar ån till tomtmark

Naturvärden

Begränsade och svårbedömd potential

Rekreativvärden

Små och med liten potential

Braån vid Asmundtorp och Munkebäck

Lilla Hörstadsbäcken vid Råga Hörstad

E 8, sso Asmundtorp

Kommun: Landskrona och Svalöv.

Vattendrag: Braån. Läge: Ca 2,5 km SSO om Asmundtorps kyrka.

Befintliga värden: Höga naturvärden. Potentiella värden: Särskilt höga rekreationsvärden.

Skyddsstatus: Ingår i område av riksintresse för naturvärden. Strandskydd råder. Nedre delen, upp till reningsverket, är föreslaget som naturvårdsområde i naturvårdsplanen för M-län från 1975.

Vegetationstyp/er: Blandlövsskog, björkskog, gräsmark.

Områdesbeskrivning

Detta område som är indelat i tre delområden (a-c) utgörs av mestadels branta och höga sluttningar på sydvästsidan av ån (se karta 8). Nordostsidan är betydligt mera flack och brukas som åker med undantag för vissa partier där skyddszoner anlagts närmast ån. Marken i området består av övervägande friska jordar och vegetationen är ohävdad. På sträckan mellan reningsverket och hembygdsgården (delområde c) är ådalen täckt av tät, snårig lövskog och busksnår och den sydöstra delen (delområde a) är björkskogsklädd i sluttningens övre del. I övrigt är området öppet förutom längs själva ån som kantas av al och olika Salixarter främst knäckepil och korgvide.

Fältskiktet är på de flesta håll frodigt, tätt och uppemot två meter högt. Vanliga arter är nässlor, hallon och björnbär som fläckvis bildar ogenomträngliga snår samt kirskål och rosendunört. Just nedströms en större gård på sydsidan av ån i delområde b finns dock ett mera lättframkomligt parti med f d betesmarker som är inhägnade med färstängsel. Dessa har inte betats den senaste tiden men är ännu öppna och hyser en artfattig grässvål med bland annat knylhavre. I åkröken just uppströms gården finns gott om puktörne i den här mycket branta västra åbrinken. Ytterligare uppströms planar brinken ut och sista biten upp till Hörstadsbäckens anslutningspunkt omges ån av åkermark som går ända intill vattendraget.

Friluftslivspotential

Området är för närvarande svåråtkomligt och dessutom snårigt och mycket svårt att ta sig fram i varför de nuvarande rekreationsvärdena är låga. Ådalens dramatiska topografi och vildvuxna växtlighet gör dock att området erbjuder trevliga naturupplevelser och det har höga potentiella friluftsvärden som en del i en sammanhängande vandringsled mellan Häljarp och Asmundtorp.

Nödvändiga åtgärder för att bibehålla/öka natur- och rekreationsvärdena

För att gynna friluftslivet kan en vandringsled anläggas längs ån nere i dalen genom att röja fram en stig i fältskiktet. Denna bör dras så pass högt över ån att den ligger över vattenytan även vid hög-vattenflöden. Där så behövs anlägges även stängselövergångar och spångar över ån i anslutning till strövstigen. På en del mindre sträckor behöver även skyddszoner anläggas längs ån eller just ovanför åbrinken för att öka framkomligheten. En förutsättning för att en led genom detta område skall bli meningsfull är dock att den även dras genom område 2.1 (se detta) så att en sammanhängande led bildas mellan Häljarp och Asmundtorp. Det vore även önskvärt att återuppta betet i de f d hagarna nedströms gården i delområde b och att utöka betet ytterligare i dalgången eftersom området annars på sikt kommer att växa igen.

Hot mot områdets natur/rekreationsvärden

Ohävd: Dalgången är för närvarande under igenväxning på hela sträckan vilket innebär ett visst hot mot flora- och rekreationsvärdena.

E 8, söder Asmundtorp och österut

Kommun: Landskrona och Svalöv.

Vattendrag: Braån. Läge: Mellan Asmundtorp och Billeberga.

Potentiella värden: Höga naturvärden.

Skyddsstatus: Ingår i område av riksintresse för naturvärden. Strandskydd råder med vissa inskränkningar utom inne i Billeberga där detta upphävts helt. Vegetationstyp/er: Åker, gräsmark (friskäng, fuktäng).

Områdesbeskrivning

På denna sträcka, från hembygdsgården i Asmundtorp till cirka en km öster om Billeberga, slingrar sig Braån fram genom ett mestadels flackt jordbrukslandskap. Åkanten är brant men ej så hög och kantas till övervägande del av åker eller, där ån passerar genom Billeberga, av bebyggelse. Ett undantag utgör en sträcka av betesmarker med tämligen trivial vegetation just uppströms väg 110. På sydsidan av ån övergår betesmarken mot öster i ett mindre, ohävdad område med högvuxet fåltskikt av bland annat hundkax och ytterligare uppströms tar åkermarken åter vid, bland annat flera större fält med energiskog. På norrsidan av ån sträcker sig betesmarken med undantag för en del privat tomtmark ända bort till Billeberga där två dammar anlagts i höjd med reningsverket. Åkanterna är på större delen av sträckan tätt bevuxna med korgvide, vass, rosendunört, och andra högvuxna arter och utgör därmed en värdefull miljö för den hårt undanträngda faunan i trakten. Bland annat uppehåller sig mycket småfågel i ridån av buskar och örter, t ex steglits som livnär sig på frön bland annat ifrån de många tistlar som växer längs ån. Även enstaka exemplar av jätteloka växer längs ån.

Friluftslivspotential

Denna sträcka hyser inga större värden för friluftslivet då ån är svårtillgänglig och till största delen omges av åker. Även i betesmarkerna är framkomligheten måttlig på grund av åtskilliga stängsel utan övergångar. Möjligen kan en vandringsled anläggas längs ån mellan Asmundtorp och Billeberga men detta förutsätter att skyddszoner anläggs längs större delen av sträckan.

Nödvändiga åtgärder för att bibehålla/öka natur- och rekreationsvärdena

För att öka naturvärdena kan med fördel skyddszoner anläggas längs ån på de sträckor där åkermarken idag går ända intill åkanten. Jättelokan bör hållas under uppsikt och vid behov bekämpas.

Hot mot områdets natur/rekreationsvärden

Rationellt jordbruk: Brukandet av marken som åker ända intill vattendraget medför ökad erosionsrisk och risk för deposition av gödsel- och bekämpningsmedel i ån samt ökat läckage av näringsämnen från omgivande mark.